

Nr 503.

Av herr **Skoglund** i Umeå **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 184, angående inrättande av en statens högre skogsskola.*

Under 1942 ingav Svenska forstmästarförbundet en till Kungl. Maj:t ställd skrivelse, vari föreslogs, att ett skogligt gymnasium måtte införas som en mellanform i det skogliga undervisningssystemet. Genom en dylik åtgärd skulle en återgång ske till den utbildningsform på detta undervisningsområde, som varit tillfinnandes fram till 1936, då den indrogs. Med utgångspunkt från denna forstmästarförbundets hemställan och över densamma avgivna yttranden föranstaltade Kungl. Maj:t om en utredning av frågan enligt beslut av den 12 mars 1943. Utredningens utlåtande förelåg den 8 december samma år, och på dess grundval har Kungl. Maj:t utarbetat den i dagarna framlagda propositionen nr 184 med förslag om inrättande av en statlig högre skogsskola, förlagd till Skinnskatteberg.

Liksom utredningsmannen har också departementschefen frångått det av forstmästarförbundet gjorda förslaget om ett skogligt gymnasium och i stället ansett, att frågan borde lösas genom inrättande av en ettårig högre skogsskola. Att valet fallit just på denna senare utbildningslinje synes främst vara betingad därav, att det ansetts önskvärt att vid den ifrågavarande utbildningen tillvarataga skogsskolornas elevmaterial, vilket framstått som ett allmänt intresse av betydande vikt. Avsikten är därvid att lämna dessa elever en viss företrädesrätt vid intagningarna till den föreslagna högre skogsskolan. Principen därom kommer dock icke att kunna fullt konsekvent genomföras. Även andra än de, som genomgått skogsskola, skola nämligen erhålla rätt till inträde. Från statsrådets sida har därvid förklarats, att den högre skogsskolan också skall stå öppen för elever med realexamen eller motsvarande kunskaper jämte erforderlig skogspraktik. Ett dylikt medgivande är givetvis i sin ordning, men fråga är om icke detsamma får till följd, att skogsskolornas elever därigenom komma att utsättas för en mycket svår konkurrens från sådana elever, vilka avlagt realexamen eller äga motsvarande kunskaper. En sådan förmodan understrykes ytterligare av det av utredningsmannen gjorda och av statsrådet apostroferade uttalandet, att det vid intagning till den högre skogsskolan bör erfordras ett något högre kunskapsmått, än det folkskolan skänker, främst i de grundläggande ämnena svenska och matematik.

Från dessa utgångspunkter synes det därför vara angeläget, att frågan om den skogliga utbildningens mellanformer ägnas fortsatt uppmärksamhet. Önskvärt vore därvid om den skogliga gymnasieutbildningen kunde genomföras, fast i annan form och av annat slag än det, som tidigare förordats av forstmästarförbundet och diskuterats av utredningsmannen och statsrådet utan att dock vinna deras anslutning. För vår del anse vi, att frågan om denna gymnasieutbildning bör kunna lösas utan att man på sätt forstmästarförbundet föreslagit inrättar ett helt nytt och fristående gymnasium. Enklast torde detta kunna ske därigenom, att den skogliga utbildning, varom här är fråga, anslutes till och kombineras med undervisningen vid något av de tekniska läroverken. Så bör i varje fall kunna ske i fråga om de tekniska gymnasierna i Norrland, vid vilka undervisningen är starkt träindustriellt betonad. Tekniska gymnasiet i Härnösand har sålunda en cellulosateknisk linje och gymnasiet i Skellefteå en träkemisk sådan. Ur skilda synpunkter erbjuder sig här en möjlighet till anknytning med den undervisning, som är avsedd att bedrivas vid en skogligt-teknisk utbildningsanstalt. Att märka är därvid, att samundervisning kan äga rum i åtskilliga ämnen, t. ex. svenska, träteknologi, arbetarskydd, fältmätning m. m. Någon särskild rektor för den skogliga avdelningen erfordras icke heller, enär den uppgiften bör kunna fyllas av den vid det tekniska gymnasiet redan tillsatta föreståndaren. Även vaktmästare och viss annan personal torde kunna vara gemensamma för de båda undervisningsavdelningarna. På enahanda sätt torde det också kunna ordnas i fråga om en stor del av den för undervisningen erforderliga materielen. En dylik uppläggning och anordning av den skogliga gymnasieutbildningen skulle givetvis komma att avsevärt förbilliga organisationen, något som är värt att allvarligt uppmärksammas.

För den rent praktiska utbildningen erbjuder också kombinationen med de tekniska gymnasierna vissa fördelar. Omedelbart intill eller på ringa avstånd från de i Norrland befintliga gymnasierna ligga nämligen stora träindustriella anläggningar, till vilka studieutflykter med fördel kunna anordnas. Där finnas förutom pappersmassfabriker och sågverk även fabriker för tillverkning av såväl masonite som wallboard ävensom ugnar för framställning av tjära och kol. För sommarkurserna utgöra de stora kronoskogarna värdefulla arbets- och studieobjekt.

Med hänsyn till att den av oss skisserade skogliga utbildningslinjen icke tidigare varit uppe till diskussion finna vi det angeläget, att densamma nu göres till föremål för en närmare prövning. Ett bifall till den i ärendet framlagda propositionen utgör icke något hinder härför. Den av oss diskuterade utbildningslinjen är nämligen att betrakta som en utvidgning av de av Kungl. Maj:t föreslagna skogliga utbildningsmöjligheterna och står sålunda icke i något som helst motsatsförhållande till vad departementschefen föreslagit. Att behov av en dylik utvidgning för förhanden synes oss bestyrkt av vad utredningsmannen anfört. För Norrlands vidkommande framträder för övrigt detta behov redan

av den anledningen, att ungdomen där alltfort tränger efter ökade yrkesutbildningsmöjligheter. Till detta kommer, att skogen och skogsbruket är av mycket stor ekonomisk betydelse för Norrland, vilket ytterligare understryker angelägenheten av att landsdelen erhåller en skoglig utbildning, ordnad och inbyggd på det sätt, varom här är fråga.

Under hänvisning till det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående införande av en skoglig-teknisk utbildningslinje vid något i Norrland befintligt tekniskt gymnasium.

Stockholm den 25 mars 1944.

<i>Gösta Skoglund.</i>	<i>O. E. Sandberg.</i>	<i>Ernst Berg.</i>
<i>Sigfrid Jonsson.</i>	<i>Jon. N. Jonsson.</i>	<i>E. Oskar Åkerström.</i>
<i>And. Andersson.</i>	<i>K. J. Andersson.</i>	<i>Hulda Skoglund-Lindblom.</i>
<i>Judith Olsson.</i>	<i>Lars Jonsson</i> i Haverö.	<i>K. G. Viklund.</i>
<i>Andreas Nilsson.</i>	<i>Magnus Nilsson.</i>	<i>Nils A. Larsson</i> i Östersund.
<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Erik W. Norén.</i>	<i>Anna Ronnebäck.</i>
<i>D. B. Blombäck.</i>	<i>J. O. Gavelin.</i>	<i>Eric Hansson.</i>
<i>Alfred Åslin.</i>	<i>Karl Mäler.</i>	<i>Verner Hedlund.</i>
